

Ekonomi Bakanlığından:

İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE

İLİŞKİN TEBLİĞ (TEBLİĞ NO: 2014/31)

(16.10.2014 T. 29147 R.G.)

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Bilgi ve İşlemler

Soruşturma

MADDE 1 – (1) Korteks Mensucat San. ve Tic. A.Ş. (Korteks) adına Suni ve Sentetik İplik Üreticileri Birliğince yapılan ve diğer yerli üreticiler SASA Polyester Sanayi A.Ş., Sifaş Sentetik İplik Fabrikaları A.Ş. ve Polyteks Tekstil Sanayi Araştırma ve Eğitim A.Ş. tarafından da desteklenen başvuru üzerine, Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC), Hindistan Cumhuriyeti (Hindistan) ve Malezya menşeli poliester iplikler için 26/4/2013 tarihli ve 28629 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (Tebliğ No: 2013/8) ile başlatılan ve Ekonomi Bakanlığı (Bakanlık) İthalat Genel Müdürlüğü (Genel Müdürlük) tarafından yürütölen damping soruşturması tamamlanmıştır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 14/6/1989 tarihli ve 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun, 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelikten (Yönetmelik) oluşan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Mevzuat hükümleri çerçevesinde yürütölen damping soruşturması sonuçlarını içermektedir.

Yerli üretim dalı

MADDE 3 – (1) Yönetmeliğin 18 ve 20 nci maddeleri çerçevesinde yapılan inceleme sonucunda, soruşturma konusu üründe 2012 yılında toplam Türkiye üretiminin %82’sinin başvuru sahibi Korteks firması tarafından, geri kalan kısmının ise başvuruya destek veren yukarıda adı geçen firmalar tarafından gerçekleştirildiği tespit edilmiştir. Bu tespit neticesinde, Korteks firmasının tek başına yerli üretim dalını temsil niteliğini haiz olduğu anlaşıldığından adı geçen firma bu Tebliğin ilgili bölümlerinde “yerli üretim dalı” (YÜD) olarak anılacaktır.

Soruşturma ve zarar inceleme dönemleri

MADDE 4 – (1) Damping belirlemesi için 1/1/2012–31/12/2012 tarihleri arası soruşturma dönemi (SD) olarak kabul edilmiştir. Zarar belirlemelerinde ise veri toplama ve analiz için 1/1/2010 - 31/12/2012 arasındaki dönem esas alınmıştır.

İlgili tarafların bilgilendirilmesi, dinlenmesi ve bilgilerin değerlendirilmesi

MADDE 5 – (1) Soruşturma açılmasını müteakip, soruşturma konusu ürünün Bakanlıkça tespit edilen ithalatçılara, ÇHC, Hindistan ve Malezya’da yerleşik bilinen üretici/ihracatçılara, ayrıca soru formlarının anılan ölkelerde yerleşik diğer

Üretici/ihracatçılara iletilebilmesini sağlamak amacıyla HC, Hindistan ve Malezya'nın Ankara'daki Büyükelçiliklerine soruşturmanın açılışına ilişkin bildirimde bulunulmuştur.

(2) Bildirimde, soruşturma açılış Tebliğine, başvurunun gizli olmayan metnine ve soru formlarına erişim hakkında bilgi verilmiştir.

(3) Taraflara soru formlarını yanıtlamaları için posta süresi dhil 37 gün süre tanınmış ve süre uzatımı yönündeki makul talepler karşılanmıştır.

(4) YD soruşturma süresince Bakanlık ile işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgi ve belgeleri temin etmiştir. Soruşturma döneminde ithalat gerçekleştirdiği tespit edilen 288 ithalatçı firmaya soruşturma açılışına ilişkin bildirimde bulunulmuş bu firmaların 82 tanesinden yanıt alınmıştır.

(5) İthalatçı firmalar dışında Ege İhracatçı Birlikleri, Birleşmiş Markalar Derneği ve İstanbul Tekstil ve Konfeksiyon İhracatçıları Birliği (İTKİB) soruşturmanın açılışı sonrasında soruşturma kapsamında ilgili taraf olarak kabul edilme taleplerini Bakanlığa iletmişler; söz konusu talepler kabul edilmiştir. Buna ilaveten Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği, Uludağ İhracatçı Birlikleri ve Bursa Ticaret ve Sanayi Odası da soruşturmaya ilişkin görüşlerini Bakanlık ile paylaşmıştır.

(6) Hindistan'da yerleşik tespit edilebilen 11 üretici/ihracatçı firmaya soruşturma açılışına ilişkin bildirim gönderilerek işbirliğinde bulunmaları çağrısında bulunulmuştur. Buna karşılık Hindistan'da yerleşik firmalardan Reliance Industries Ltd. (Reliance), Wellknown Polyesters Limited (Wellknown), Dodhia Synthetics Limited (Dodhia), Welspun Syntex Limited (Welspun), Shubhalakshmi Polyester Ltd. (Shubhalakshmi) ve Alok Industries Limited (Alok) firmalarından yanıt alınmıştır.

(7) Malezya'da yerleşik tespit edilebilen tek üretici/ihracatçı firma olan Recron (Malaysia) SDN. BHD. firması kendisine gönderilen soru formuna yanıt vermiştir.

(8) HC'de yerleşik tespit edilebilen 56 üretici/ihracatçı firmaya soruşturma açılışına ilişkin bildirim gönderilerek işbirliğinde bulunmaları çağrısında bulunulmuş; bunların 14 tanesinden yanıt alınmıştır. Soru formuna yanıt veren firmalar, Fujian Billion Polymerization Fiber Technology Industrial Co. Ltd. (Billion), Jiangsu DeliChemical Fibre Co., Ltd. (Deli), Jiangsu Hengli Chemical Fibre Co., Ltd. (Hengli), Jiangsu Shenghong Science and Technology Co., Ltd. (Shenghong), Jiangsu Zhonglu Technology Development Co., Ltd. (Zhonglu), Pacific Fantasy Yarn Co. Ltd. ve aracı firması Pacific International Financial Co. Ltd. (Pacific), Tongkun Group Co., Ltd. (Tongkun), Tongxiang Zhongchi Chemical Fiber Co., Ltd. (Zhongchi), Tongxiang Zhongchen Chemical Fiber Co., Ltd. (Zhongchen), Tongxiang Zhongxin Chemical Fiber Co., Ltd. (Zhongxin), Zhejiang Guxiandao Polyester Dope Dyed Yarn Co., Ltd. (Guxiandao), Tongkun Group Zhejiang Hengsheng Chemical Fibre Co., Ltd. (Hengsheng), Tongkun Group Zhejiang Heng Tong Chemical Fibre Co., Ltd. (Hengtong) ve Zhejiang Rongxiang Chemical Fibre Co., Ltd. (Rongxiang)'dır.

(9) HC'de yerleşik firmaların soru formlarına verdikleri yanıtlar incelendiğinde Shenghong firması ile Zhonglu firmasının, Tongkun firması ile Hengsheng ve Hengtong firmalarının, Hengli firması ile Deli firmasının, Zhongchi firması ile de Zhongchen ve Zhongxin firmalarının ilişkili firmalar olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca Pacific Fantasy Yarn Co. Ltd. ve aracı firması Pacific International Financial Co. Ltd. firmalarının üretici olmayıp aracı ihracatçı

firma olarak faaliyet gösterdikleri anlaşılmıştır. Pacific Fantasy Yarn Co. Ltd. firmasına aracı ihracatçı formu gönderilmiş ancak yanıt alınamamıştır. Bu nedenle adı geçen firma soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmamış kabul edilmiştir.

(10) ÇHC'de yerleşik işbirliğinde bulunan firmaların sayısının fazla olması nedeniyle Yönetmeliğin 27 ncimaddesi ile Anti-Damping Anlaşmasının 6.10 maddesi uyarınca örnekleme yöntemine başvurulmuştur. Örnekleme yönteminde soruşturma döneminde miktar bazında Türkiye'ye en yüksek ihracat payı kıstası göz önüne alınarak örnekleme dahil edilecek firmalar tespit edilmiştir.

(11) Soruşturma kapsamında, üretici/ihracatçı soru formunu doldurarak Bakanlığa ileten firmaların yanıtları incelenmiş, tespit edilen eksikliklerin tamamlanması talep edilmiştir. Buna karşılık Hindistan'da yerleşik Shubhalakshmi Polyester Ltd. firması kendisinden talep edilen eksiklikleri süresi içinde tamamlamadığından soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmamış kabul edilmiştir.

(12) Hindistan'da yerleşik Welspun firması soru formuna süresi içinde yanıt vermiş olmakla birlikte firmanın Hindistan'daki idari ofisi ile üretim tesislerinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama çalışmaları sırasında firma tarafından sunulan verilerin teyit edilmesi mümkün olmamıştır. Söz konusu yerinde doğrulama çalışmaları sırasında, soruşturma konusu ürünün Bakanlığa sunulan üretim maliyetleri firma kayıtlarıyla teyit edilememiş, bahse konu ürünün yurt içi satışları ile Türkiye'ye yapılan satışlarına ilişkin verilerde eksiklik ve tutarsızlıklar bulunduğu tespit edilmiştir. Teyit edilemeyen veriler ile eksik ve yanlış olarak sunulan verilerin firma için damping marjı hesaplanması için gereken asgari koşulları ortadan kaldırdığı anlaşıldığından firmanın soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunmadığı kabul edilmiştir.

(13) Hindistan'da yerleşik Dodhia firması da soru formuna süresi içinde yanıt vermiştir. Bununla birlikte, firmanın soruşturma konusu ürünün üretimine ilişkin sunduğu veriler incelendiğinde firmanın soruşturma konusu iplikleri iç piyasadaki diğer üreticilerden ham olarak tedarik ettiği, bu iplikleri esaslı olmayan işlemden geçirdikten sonra iç piyasaya sunduğu veya ihraç ettiği anlaşılmıştır. Adı geçen firmanın bu haliyle soruşturma konusu ipliklerin üreticisi olarak değerlendirilmesi uygun görülmediğinden firma için damping marjı tespiti yapılmamıştır.

(14) Soruşturma sonucunda alınacak karara esas teşkil edecek bilgi, bulgu, tespit ve değerlendirmeleri içeren nihai bildirim yukarıda adı geçen üretici/ihracatçı firmalar ile soruşturma konusu ülkelerin Ankara'daki Büyükelçiliklerine, yerli üreticilere ve soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan ithalatçılara iletilmiş ve yapılan tespit ve değerlendirmelere ilişkin görüşlerini Bakanlık ile paylaşmaları istenmiştir. Üretici/ihracatçıların soruşturmaya ilişkin görüşlerini sözlü olarak da Bakanlık ile paylaşmalarını temin etmek üzere, bahse konu firmalar dinleme toplantısı talep etmeye davet edilmiştir. Gelen talepler doğrultusunda Reliance, Recron, Wellknown, Dodhia, Welspun, Alok, Billion ve Hengli firmaları için 17/7/2014 tarihinde dinleme toplantıları düzenlenmiştir. Buna ilaveten, ilgili tüm tarafların katılımına açık olarak 18/7/2014 tarihinde kamu dinleme toplantısı düzenlenmiştir.

(15) İlgili tarafların soruşturma süresince Bakanlık ile paylaştığı tüm bilgi, belge ve görüşler ile dinleme toplantılarında dile getirdikleri hususlar incelenmiş, mezkur görüşlerden soruşturma kapsamında değerlendirilebilecek olanlara bu Tebliğin ilgili kısımlarında yer verilmiştir. Ayrıca, ilgili taraflardan alınan bilgi ve belgelerin gizli olmayan nüshaları talep eden bütün ilgili tarafların bilgisine sunulmak üzere hazır tutulmuştur.

Yerinde doğrulama soruşturmaları

MADDE 6 – (1) Yönetmeliğin 21 inci maddesi çerçevesinde yerli üretici Korteks firmasının Bursa'daki idari ofisleri ile üretim tesislerinde 7-8/11/2013 tarihlerinde, Hindistan'da yerleşik Wellknown firmasının idari ofisinde 27-29/1/2014 tarihlerinde, Reliance firmasının idari ofisi ile üretim tesislerinde 30/1/2014 – 1/2/2014 tarihlerinde, Welspun firmasının idari ofisi ile üretim tesislerinde 3-5/3/2014 tarihlerinde, Alok firmasının idari ofisi ve üretim tesislerinde 6-8/3/2014 tarihlerinde ve Malezya'da yerleşik Recron firmasının idari ofisi ile üretim tesislerinde 8-10/4/2014 tarihlerinde yerinde doğrulama soruşturmaları gerçekleştirilmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Soruşturma Konusu Ürün ve Benzer Ürün

Soruşturma konusu ürün ve benzer ürün

MADDE 7 – (1) Soruşturma konusu ürün piyasada poliester düz iplik olarak bilinen, Türk Gümrük Tarife Cetvelinde ise 5402.47 GTP'sinde sınıflandırılan ve "diğerleri, poliesterlerden" olarak tanımlanan ipliklerdir.

(2) Söz konusu iplikler yüksek çekim oranında çekilerek nihai moleküler oryantasyona getirilmiş eriyik haldeki polietilen tereftalat polimerden devamlı lifler haline getirilmiş tek bir filament veya filamentler topluluğudur.

(3) Bu iplikler, diğer poliester ipliklere göre özellikle de tekstüre ipliklere göre daha düz bir yapıya sahiptir. Tekstüre ipliklere üretim esnasında özel olarak kıvrım verilerek kabarık bir yapı kazandırılıp doğal elyaf görünümüne kavuşturulurken düz iplikler daha düz, parlak ve sentetik bir görünümündedir.

(4) Söz konusu iplikler her türlü ev tekstili, perdelik, döşemelik, yatak örtüleri, masa örtüleri, halı, dar dokuma, etiketler, ayakkabı kumaşı ve bağcığı, otomotiv tekstilleri, teknik tekstiller, üst giyim, mont, pardösü, bayan giyim, astarlık kumaşlar, örme kumaşlar gibi çok çeşitli ürünlerin üretiminde kullanılabilmektedir.

(5) Soruşturmaya konu ürünün bazı ithalatçıları başta 20 denye gibi ince ipliklerde olmak üzere YÜD tarafından üretilen ürünlerde kalite sorunları yaşandığını, ithal ürünlerin dokumada çözgü aşamasında daha iyi sonuçlar verdiğini öne sürmüştür. YÜD, bu iddiaya ilişkin yanıtında üretimin modern makine ve kalite kontrol cihazları kullanılarak yapıldığını, 2012 yılı itibariyle soruşturma konusu ipliklerde müşteri şikayet oranının %0,52 ile dünya ortalamasının altında gerçekleştiğini ifade etmiştir. Nihai bildirim sonrasında, İTKİB tarafından YÜD tarafından verilen bu yanıtın objektiflikten uzak olduğu öne sürülmüş ancak bu iddianın gerekçesi açıklanmadığı gibi savunulan görüşe ilişkin herhangi bir kanıt ortaya konulmamıştır.

(6) İthalatçılar tarafından ayrıca, YÜD'ün 40/24 ham yarı mat, 300d/576f (mikro flaman); 150d/96f, 30D/1F, 40D/1F, 50D/1F ve 60D/1F ipliklerde; 450 denye üzeri, "low melting yarn" olarak tabir edilen 160-180 derece sıcaklıkta eriyen ipliklerde; tam mat ve dikdörtgen kesitli ipliklerde ve yarı mat beyaz ve parlak trilobal ekru ve dikdörtgen kesitli ipliklerde üretiminin olmadığını öne sürmüşlerdir. Bu iddialara yanıt olarak YÜD, low melting ipliklerin ürün gamı içinde bulunmadığını, tekstil alanında tercih edilmeyen 40D/1F, 50D/1F ve 60D/1F iplikler haricinde diğer tüm ürünlerin ürün gamında olduğunu ve taleplerin derhal karşılanabileceğini ifade etmiştir.

(7) İthalatçı firmalar, YÜD tarafından 50/24 yarı mat ipliklerin talebinin anında karşılanmadığını; 20D/1F ve 30D/1F ipliklerde YÜD'ün yeterli mukavemet ve esnekliği tutturamadığını; 20D mono filament parlak ipliğin yeterli kalitede üretilmediğini; 300D/96F ipliklerin boyama aşamasında sorun çıkardığını öne sürmüşlerdir. Bu iddialara

yanıt olarak YÜD, 50/24 yarı mat ipliklerde stoklarının bulunduğunu talebin anında karşılanabileceğini; monofilament ipliklerde 2012 yılında 131 müşteriye 300 ton kadar satış gerçekleştiğini önemli düzeyde bir şikâyetle karşılaşılmadığını; 20D/1F ve 30D/1F ipliklerde üretimin gerçekleştirildiğini ve laboratuvar testlerinde yerli ürünün ithal ürünlere göre daha başarılı sonuçlar verdiğini; 150 denye üstü ipliklerin stok miktarının 2012 yılında 2.100 ton seviyesinde gerçekleştiğini, talep olması halinde üretimin yapılabileceğini; 300 denye ipliklerin 2012 yılında 1.344 ton satıldığını buna karşılık müşterilerden olumsuz bir geri dönüş alınmadığını ifade etmiştir.

(8) Gerek soruşturma esnasında ilgili taraflarca sunulan bilgi ve belgelerin incelenmesi neticesinde gerekse üreticiler nezdinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama çalışmalarındaki tespitler çerçevesinde, soruşturma konusu ürün ile yerli üretim tarafından imal edilen ürün arasında üretim teknolojisi, teknik özellikleri, kullanım alanları ve tüketici algılaması bakımından farklılık olmadığı görülmüştür. Soruşturmaya konu ülkelerden ithal edilen ürünler ile YÜD tarafından üretilen ürünlerin doğrudan rekabet içinde bulunduğu da tespit edildiğinden YÜD tarafından üretilen ürünün Yönetmeliğin 4 üncü maddesi çerçevesine benzer ürün olarak kabul edilebileceği anlaşılmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Dampinge İlişkin Belirlemeler

Genel

MADDE 8 – (1) Damping belirlemesi için 1/1/2012–31/12/2012 tarihleri arası soruşturma dönemi olarak kabul edilmiştir.

(2) Hindistan, Malezya ve ÇHC'den işbirliğine gelen ve ÇHC için örnekleme dahil edilen üretici/ihracatçı firmalar bakımından normal değer ve ihraç fiyatının nasıl belirlendiği ve damping marjı hesabına ilişkin ayrıntılı bilgiler işbirliğine gelen firmalar ile kendileri için özel olarak hazırlanan firma bildirimlerinde paylaşılmıştır.

(3) İşbirliğine gelen ve piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet gösterdiği kabul edilen Malezya ve Hindistan'da yerleşik üretici-ihracatçı firmalar için firma özel bildirimlerinde aksi belirtilmediği sürece normal değer, ihraç fiyatı ve damping marjı aşağıda belirtildiği şekilde tespit edilmiştir.

(4) İşbirliğine gelen ve örnekleme dahil edilen ancak piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet göstermediği aşağıda açıklandığı şekilde kabul edilen ÇHC'de yerleşik üretici/ihracatçı firmalar için ise normal değer, Yönetmeliğin 7 nci maddesi hükümleri çerçevesinde belirlenmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Piyasa Ekonomisi Koşullarında Faaliyet Gösteren

Üretici-İhracatçı Firmalar İçin Normal Değer

Temsil testi

MADDE 9 – (1) Yönetmeliğin 5 inci maddesi hükmü gereğince, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmaların menşe ülkedeki iç piyasa satışlarının normal değer tespitinde kullanılıp kullanılmayacağının belirlenmesi için genel ve ürün tipleri bazında temsil testi uygulanmaktadır. Buna göre, benzer mal satışlarının miktar bazında Türkiye'ye gerçekleştirilen satışların %5'ini veya daha fazlasını oluşturması halinde normal değer,

normal ticari işlem çerçevesinde kabul edilen iç piyasa satışları esasında, aksi halde oluşturulmuş normal değer esasında belirlenmektedir.

Normal ticari işlem testi

MADDE 10 – (1) Yönetmeliğin 5 inci maddesi hükümleri gereğince, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmaların menşe ülkedeki iç piyasa satışlarının normal değer tespitinde kullanılıp kullanılmayacağının belirlenmesi için ürün tipleri bazında normal ticari işlem testi uygulanmaktadır. Buna göre;

a) Benzer ürünün tip bazında ağırlıklı ortalama net satış fiyatının (indirimler, vergiler ve iadeler düşölerek hesaplanmış) ağırlıklı ortalama birim maliyetinin üzerinde olduğu durumlarda normal değeri;

i) Birim maliyetin üzerindeki satış miktarının ürün tipinin toplam satış miktarının %80'ini veya daha fazlasını oluşturması halinde, soruşturma dönemi boyunca gerçekleşen tüm iç piyasa satış işlemlerinin (kârlı ya da kârsız) ağırlıklı ortalaması esasında,

ii) Birim maliyetin üzerindeki satış miktarının ürün tipinin toplam satış miktarının %80'inden daha azını oluşturması halinde ise soruşturma dönemi boyunca gerçekleşen yalnızca kârlı iç piyasa satış işlemlerinin ağırlıklı ortalaması esasında belirlenmektedir.

b) Benzer ürünün tip bazında ağırlıklı ortalama net satış fiyatının, ağırlıklı ortalama birim maliyetinin altında olması halinde normal değeri, soruşturma dönemi boyunca kârlı iç piyasa satış işlemlerinin ağırlıklı ortalaması esasında belirlenmektedir.

c) Benzer ürününün tip bazında kârlı satış işlemi olmaması halinde normal değeri, oluşturulmuş normal değeri esasında belirlenmektedir.

İç piyasa satışlarına dayanan normal değeri

MADDE 11 – (1) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmalar için Yönetmeliğin 5 inci maddesi hükmü gereğince iç piyasa satışlarının esas alındığı hallerde normal değeri, menşe ülkenin iç pazarında benzer ürün için normal ticari işlemler çerçevesinde bağımsız alıcılar tarafından ödenmiş olan veya ödenmesi gereken fiyatlar esasında belirlenmiştir.

Oluşturulmuş değeri

MADDE 12 – (1) Oluşturulmuş normal değeri, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmalardan temin edilen benzer ürünün tip bazındaki imalat maliyeti ile satış, genel ve idari giderlerine makul oranda bir kârın eklenmesi suretiyle hesaplanmıştır.

(2) Hindistan'da yerleşik Reliance, Alok ve Wellknown firmaları ile Malezya'da yerleşik Recron firması nihai bildirimine ilişkin yanıtlarında, oluşturulmuş normal değeri yöntemine başvurulduğu hallerde üretim maliyeti içerisinde yer alan bazı giderlerin ihraç fiyatından düşölürölerek fiyatın fabrika çıkış aşamasına getirildiğini; buna karşılık oluşturulmuş normal değeri hesaplamasında aynı giderlerin üretim maliyetlerinden düşölürölmediğini öne sürerek bu hesaplamaların düzeltilmesini talep etmişlerdir.

(3) İhraç fiyatının fabrika çıkış aşamasına getirilmesi aşamasında üretim maliyetleri içerisinde yer alan tüm genel üretim giderleri birim ihraç fiyatından düşölürölmemektedir. Öte yandan, sadece Türkiye'ye satışı olan ürün tipleri için imalat maliyeti üzerine eklenen satış, genel ve idari giderler ile finansal maliyetler iç piyasa satışları için geçerli olan oranlar kullanılarak düzeltilmektedir. Buna ilaveten, üretim maliyetlerinin üzerine firma verilerinden hareketle hesaplanan makul kâr oranı uygulanarak fabrika çıkış

aşamasındaki normal değer oluşturulurken de iç piyasa satışlarında geçerli olan giderlerin ortalama oranı tespit edilmekte, üretim maliyetlerinden bu oran nispetinde indirim yapılarak ihrac fiyatı ile oluşturulmuş normal değer aynı ticari aşamaya getirilmektedir. Bu itibarla, nihai bildirim sonrasında damping marjı hesaplamasında bir değişiklik yapılmasına gerek görülmemiştir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Piyasa Ekonomisi Uygulamayan Ülkelerde Faaliyet Gösteren

Üretici-İhracatçı Firmalar İçin Normal Değer

Piyasa ekonomisi iddiasına ilişkin değerlendirmeler

MADDE 13 – (1) Yönetmeliğin ek 1 inci maddesi hükmü uyarınca, piyasa ekonomisi uygulamayan ülkelere yapılan ithalata yönelik damping soruşturmalarında, ilgili ülkedeki soruşturmaya tabi üreticilerin soruşturma konusu ürünün üretiminde ve satışında bahse konu maddede belirtilen ölçütler çerçevesinde piyasa ekonomisi koşullarının geçerli olduğunu yeterli delillerle göstermesi halinde bu üreticiler için normal değer tespitinde Yönetmeliğin 5 inci maddesi; aksi durumda ise Yönetmeliğin 7 nci maddesi uygulanmaktadır.

(2) Bu itibarla, soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan ÇHC’de yerleşik Hengli, Billion, Deli veGuxiandao firmaları piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet gösterdiklerini öne sürerek kendileri için normal değer tespitinde Yönetmeliğin 5 inci maddesinin uygulanmasını talep etmişlerdir.

(3) ÇHC’de yerleşik işbirliğinde bulunan diğer firmalar ise piyasa ekonomisi şartlarında faaliyet göstermediklerini fakat soruşturma döneminde Türkiye’ye gerçekleştirdikleri ihracatın miktar ve değerleri dikkate alınarak kendileri için bireysel damping marjı hesaplanmasını talep etmişlerdir.

(4) Piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet gösterdiğini iddia eden firmalar için yapılan değerlendirmede öncelikle adı geçen firmaların tabi olduğu Ticaret Kanunu, İş Kanunu, Eşya Kanunu, İflas Kanunu ve Muhasebe Kanunu incelenmiştir.

(5) Gerçekleştirilen inceleme neticesinde;

a) 31/10/1999 tarihli Muhasebe Kanununun 8 inci (1 inci fıkra) ve 36 ncı maddelerinde (2 nci fıkra);

b) 27/8/2006 tarihli İflas Kanununun 76 ncı (2,3,7,8 ve 9 uncu fıkraları); 89 uncu (2 nci fıkra) maddelerinde;

c) 16/03/2007 tarihli Eşya Kanununun 22 nci, 43 üncü, 45 inci, 48 inci, 53 üncü, 58 inci, 119 uncu, 209 uncu ve 246 ncı maddelerinde;

d) 5/07/1994 tarihli ve 28 numaralı İş Kanununun 9 uncu, 44 üncü, 46 ncı (2 nci fıkra), 48 inci (1 inci fıkra) ve 106 ncı maddelerinde;

e) 27/10/2005 tarihli Ticaret Kanununun 19 uncu, 65 ila 71 inci maddeleri ile 214 üncü maddesinde;

ÇHC'nin merkez ve taşra otoritelerine verilen yetkiler çerçevesinde şekillenen iş ortamında Yönetmeliğin ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (e) bentlerinde ifade edilen unsurların oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

(6) Buna ilaveten, yapılan reformlara rağmen Hukou veya Huji olarak bilinen daimi ikamet izin sisteminin halen yürürlükte olduğu ve ÇHC merkezi ve yerel idaresinin üretimin temel girdilerinden biri olan işgücünün serbest dolaşımını kısıtladığı ve işçi ücretlerinin piyasa koşullarında oluşmasını engellediği tespit edilmiştir. Hukousisteminde son dönemde yapılan reformların mevcut sistemi tam olarak ortadan kaldırmadığı, buna karşılık sistemin işleyişine ilişkin yetkilerin bir kısmının merkezi idareden yerel otoritelere devredildiği ve uygulamada işgücü üzerindeki baskının devam ettiği anlaşılmaktadır.

(7) Öte yandan, ÇHC'de arazi mülkiyeti kolektif olup devlet tarafından idare edilmekte ve özel mülkiyete izin verilmemektedir. Sınırlı olan arazi kullanım hakları devlet tarafından belirli aralıklarla firmalara verilmekte ancak bu hakların kullanımı yine devlet iznine tabi olmaktadır. Piyasa ekonomisi talebinde bulunan Hengli ve Billionfirmalarının tesislerinin bulunduğu arazilerin kendilerine ait olmayıp bu arazilerin kullanım haklarına sahip oldukları ancak söz konusu kullanım haklarına ilişkin fiyatlamanın ve amortismanın nasıl belirlendiğinin şeffaf olmadığı görülmüştür. Nitekim bu firmaların araziye ilişkin muhasebe kayıtlarını "maddi olmayan varlıklar" kalemi altında tutmakta oldukları tespit edilmiştir. Bu kapsamda devletin temel üretim girdilerinden biri olan arazi üzerinde mutlak söz sahibi olduğu ve dolayısıyla üretimin temel girdilerinden birisi olan arazinin değerinin piyasa koşullarında oluşmadığı anlaşılmaktadır.

(8) Tüm bu değerlendirmeler ışığında, adı geçen firmaların piyasa ekonomisi koşulları altında faaliyet gösterdikleri iddiası kabul edilmemiş, bu nedenle bu firmalar için normal değer tespitinde Yönetmeliğin 7 ncimaddesi hükmüne uygun olarak oluşturulmuş normal değer yöntemine başvurulmuştur.

Oluşturulmuş normal değer

MADDE 14 – (1) Yönetmeliğin 7 nci maddesi çerçevesinde ve yukarıdaki açıklamalar ışığında, ÇHC'deyerleşik işbirliğinde bulunan firmalar için normal değer Türkiye'de benzer malın birim imalat maliyetine genel, idari ve satış giderleri ile makul bir kârın eklenmesiyle oluşturulmuştur.

(2) Tongkun firması tarafından ÇHC'de yerleşik firmalar için normal değer tespitinde Türkiye'nin emsal ülke olarak seçilmesine itiraz edilmiş, iki ülke arasında işgücü maliyetleri, enerji maliyetleri ve diğer girdi maliyetleri ile ithalat rejimi, üretim ölçekleri ve iç piyasa talep koşulları bakımından büyük farklılıklar olduğu öne sürülmüştür. Bu itibarla, soruşturma konusu ülkelerden Hindistan'ın emsal ülke olarak daha makul olduğu savunulmuştur.

(3) Türkiye ve ÇHC arasında, adı geçen firma tarafından öne sürülen hususlarda önemli farklılıklar bulunduğu doğru olmakla birlikte, ÇHC'de yerleşik firmaların piyasa koşullarında faaliyet göstermediğinin kabul edilmesine neden olan en önemli unsurlar biziatihi bu farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Emsal ülke seçiminde, ÇHC koşullarına benzer şartlara sahip bir ülke seçimi yapmaktan ziyade piyasa koşulları altında faaliyet gösteren bir firma davranışının maliyetlere ve iç piyasa satışlarına nasıl yansıdığının tespit edilmesi önem kazanmaktadır.

(4) Bu değerlendirmeye rağmen, Hindistan'da yerleşik firmaların verileri incelendiğinde firmalar arasında Hindistan Hükümeti tarafından uygulanan farklı teşvik programları nedeniyle maliyetlerde önemli düzeyde ayarlama yapılmak zorunda kalındığı görülmektedir. Bu itibarla, Hindistan'da firma özelinde değişkenlik gösteren maliyet ve

fiyatlandırma yapısının mevcut olduğu dikkate alınarak söz konusu talebin kabulü uygun görülmemiştir.

(5) Bununla beraber, normal değerin tespitinde Türkiye'deki maliyet koşullarının münhasır özellikleri dikkate alınmış, soruşturmaya konu ürün tipleri için normal değer tespiti yapılırken, Türkiye'deki maliyet verileri olduğu gibi kabul edilmeyerek ÇHC'de yerleşik işbirliğinde bulunan firmaların lehine olacak şekilde hammadde, işgücü, enerji, amortisman ve genel, idari ve satış giderlerinde çeşitli ayarlamalar yapılmıştır.

ALTINCI BÖLÜM

İhraç Fiyatı

İhraç fiyatının belirlenmesi

MADDE 15 – (1) İşbirliği yapan üretici-ihracatçı firmalar için ihraç fiyatı kural olarak Türkiye'ye satışlarında bağımsız alıcılarca fiilen ödenen fiyat esasında belirlenmiştir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Damping Marjları

Fiyat karşılaştırması

MADDE 16 – (1) Adil bir karşılaştırmanın yapılabilmesini teminen, normal değer ile ihraç fiyatı mümkün olduğu ölçüde fabrika çıkış aşamasına getirilerek aynı aşamada karşılaştırılmıştır.

(2) Yönetmeliğin 10 uncu maddesi hükmü gereğince, ilgili taraflarca fiyat karşılaştırmasını etkilediği ileri sürülen hususlar değerlendirilmiş ve kalite sınıflandırması, taşıma, sigorta, yükleme ve bindirme masrafları, paketleme giderleri, ödeme koşulları, ticarî aşama farklılığı, indirim, geri ödeme, banka masrafları, vergi iadesi gibi belgelendirilen, uygulanabilir ve haklı görülen ayarlamalar yapılmıştır.

(3) Hindistan'da yerleşik Reliance firması tarafından gerek firma nezdinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama çalışmaları sırasında gerekse sonrasında sunulan yazılı açıklamada Türkiye'ye yapılan satışlar için Hindistan yetkili makamlarından tahsil edilen vergi iadelerinin fiyat karşılaştırması yapılırken dikkate alınması talep edilmiştir.

(4) Firma tarafından sunulan görüşte, Hindistan'daki vergi iadesi sisteminin işleyişine dair açıklamalar sunulmuştur. Buna göre vergi iade oranları, Hindistan Maliye Bakanlığı tarafından oluşturulan bir Komite tarafından tespit edilmektedir. Oranların belirlenmesi için ilgili Komite, Hindistan Ticaret Bakanlığı bünyesindeki ilgili sektöre ait ihracat konseylerinden firmalarca ödenmekte olan gümrük vergisi dahil tüm vergilere ilişkin bilgi talep etmektedir. Soruşturma konusu üründe ilgili konsey Sentetik ve Suni [Ürünler] İhracatını Teşvik Konseyidir. Adı geçen Konsey, ilgili üretim dalından bu konuda veri talep etmekte; sunulan verileri değerlendirdikten sonra vergi iadesi oranları Komite tarafından tespit edilmektedir.

(5) Vergi iadesi oranlarının tespitinde Hindistan yetkili makamları tarafından Standart Girdi Çıktı Kuralları belgesinde belirlenen girdiler için gümrük vergileri dahil ödenmesi öngörülen tüm vergiler dikkate alınmaktadır. Bununla beraber uygulamada, firmaların ihraç ettikleri ürünlerin üretiminde ihtiyaç duydukları girdileri

temin ederken ödedikleri gümrük vergileri dahil tüm vergilerin iadesini almadıkları; ihracat işlemlerinin FOB değeri üzerinden belirlenen oranda bir vergi iadesi almaya hak kazandıkları görülmektedir. Dolayısıyla hak kazanılan vergi iadesinin tutarı ödemesi yapılan vergi ve diğer yükümlülüklerden farklı olabilmektedir. Firmanın belirlediği FOB değeri hak edilen vergi iadesinin ödenen vergilerden yüksek olması sonucunu doğurabilmektedir.

(6) Bu açıklamalar ışığında, Reliance firması ile Hindistan'da yerleşik diğer firmalar tarafından fiyat karşılaştırması yapılırken dikkate alınması talep edilen vergi iadesi ayarlamasının kabul edilmesi uygun görülmemiştir.

(7) Nihai bildirim sonrasında, Hindistan'da yerleşik işbirliğinde bulunan firmalarca vergi iadesi ayarlamasının kabul edilmemesine itiraz edilmiştir. Bununla beraber, söz konusu itirazlarda yukarıdaki tespitlerin geçerliliğini ortadan kaldıracak bir husus bulunmadığı değerlendirilmiştir.

(8) Hindistan yetkili makamlarınca uygulanmakta olan diğer programlara ilişkin ayarlama talepleri hakkındaki değerlendirmeler firma özel bildirimlerinde paylaşılmıştır.

Damping marjları

MADDE 17 – (1) Yönetmeliğin 11 inci maddesi hükmü çerçevesinde damping marjları, normal değer ile ihraç fiyatlarının ağırlıklı ortalamalarının karşılaştırılması suretiyle hesaplanmıştır. Damping marjının belirlenmesinde kullanılan yöntem ile yapılan hesaplamalar, firma özel bildirimlerinde ayrıntılı olarak gösterilmiştir. İşbirliğine gelmeyen veya işbirliğine gelmemiş kabul edilen firmalar için damping marjı tespiti Yönetmeliğin 26 ncı maddesi hükmüne göre yapılmıştır.

(2) ÇHC'den işbirliğine geldiği kabul edilmekle birlikte örneklem dışında kalan firmalar için damping marjı, örnekleme dahil firmaların damping marjlarının ağırlıklı ortalaması alınarak hesaplanmıştır.

(3) Buna göre, soru formuna cevap veren üretici/ihracatçı firmalar ile işbirliğinde bulunmayan diğer firmalar için CIF bedelin yüzdesi olarak hesaplanan damping marjları aşağıda yer almaktadır.

Ülke/ Firma	CIF Değerin Yüzdesi olarak Damping Marjı
MALEZYA	
Recron (Malaysia) SDN. Bhd.	8,89
Malezya'da yerleşik diğer firmalar	9,52
HİNDİSTAN	
Reliance Industries Limited	9,95
Alok Industries Ltd.	11,90
Wellknown Polyesters Ltd.	14,28
Hindistan'da yerleşik diğer firmalar	17,38
ÇHC	
Fujian Billion Polymerization Fiber Technology Industria	38,42

I Co. Ltd.	
Jiangsu Hengli Chemical Fibre Co.,Ltd.	30,15
Tongkun Group Co., Ltd.	31,72
Tongxiang Zhongchi Chemical Fiber Co., Ltd.	38,47
Jiangsu Deli Chemical Fibre Co.,Ltd.	33,77
Jiangsu Shenghong Science and Technology Co., Ltd.	
Jiangsu Zhonglu Technology Development Co., Ltd.	
Tongxiang Zhongchen Chemical Fiber Co., Ltd.	
Tongxiang Zhongxin Chemical Fiber Co., Ltd.	
Zhejiang Guxiandao Polyester Dope Dyed Yarn Co., Ltd.	
Tongkun Group Zhejiang Hengsheng Chemical Fibre Co., Ltd.	
Tongkun Group Zhejiang Heng Tong Chemical Fibre Co., Ltd.	
Zhejiang Rongxiang Chemical Fibre Co., Ltd.	48,88
ÇHC'de yerleşik diğer firmalar	

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Zarara İlişkin Belirlemeler

İthalatın hacmi ve gelişimi

MADDE 18 – (1) Yönetmeliğin 17 nci maddesi çerçevesinde, soruşturma konusu ülkeler menşeli ithalatın hacminde mutlak anlamda veya Türkiye tüketimine oranla önemli ölçüde bir artış olup olmadığı incelenmiştir. Zarar incelemesine esas dönem 2010-2012 yılları olarak belirlenmiştir.

(2) Soruşturma konusu ürünün Türkiye'ye genel ithalatı ve bahse konu ülkelere yapılan ithalatın incelenmesinde Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verileri kullanılmıştır.

Genel ithalatın gelişimi ve fiyatları

MADDE 19 – (1) Soruşturma konusu ürünün genel ithalatı 2010 yılında 73.861 ton, 2011 yılında 93.470 ton ve 2012 yılında ise 109.188 ton olarak gerçekleşmiştir.

(2) Toplam ithalatın ortalama birim fiyatlarının 2010 yılında 2,38 ABD Doları/Kg olarak gerçekleştiği, 2011 yılında 2,53 ABD Doları/Kg seviyesine yükseldikten sonra 2012 yılında 2,34 ABD Doları/Kg'a gerilediği görülmektedir.

Soruşturma konusu ithalatın gelişimi ve fiyatları

MADDE 20 – (1) ÇHC menşeli ithalatın gelişimi incelendiğinde, 2010 yılında 20.830 ton olarak gözlenen ithalat miktarının, 2011 ve 2012 yıllarında yükselişini sürdürerek sırasıyla 36.756 ton ve 52.840 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir.

(2) ÇHC menşeli ithalatın genel ithalat içerisindeki payının 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla %28 ve %39 seviyesinde gerçekleştiği, 2012 yılı verilerine göre ise %48'e yükseldiği görülmektedir.

(3) ÇHC'den gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatları, 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla 2,21 ABD Doları/Kg ve 2,31 ABD Doları/Kg iken, 2012 yılında 2,13 ABD Doları/Kg seviyesine gerilemiştir.

(4) 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla 5.120 ve 11.079 ton olan Hindistan menşeli ithalat, 2012 yılı verilerine göre 10.228 ton olarak gerçekleşmiştir. Bu dönemde Hindistan menşeli ithalatın genel toplam ithalat içerisindeki payı incelendiğinde ise 2010 yılında %7 olan ithalat içi payın 2011 yılında büyük artış göstererek %12'ye ulaştığı, 2012 yılında ise %9 seviyesinde gerçekleştiği görülmektedir.

(5) Hindistan'dan gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatlarına bakıldığında, 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla 2,14 ABD Doları/Kg ve 2,23 ABD Doları/Kg olan birim fiyatın, 2012 yılı sonunda 2,06 ABD Doları/Kg seviyesine gerilediği görülmektedir.

(6) 2010 yılında 19.471 ton olan Malezya menşeli ithalat, 2011 yılında 15.423 ton seviyesine gerilemiştir. 2012 yılında ise 16.213 ton olarak gerçekleşmiştir. Aynı dönemde Malezya menşeli ithalatın toplam ithalat içerisindeki payı incelendiğinde ise 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla %26 ve %16 olan ithalat içi payın 2012 yılında azalış göstererek %15 olarak gerçekleştiği görülmektedir.

(7) Malezya'dan gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatlarına bakıldığında, 2010, 2011 yıllarında yükseliş gösteren birim fiyatların sırasıyla 2,00 ABD Doları/Kg ve 2,19 ABD Doları/Kg olarak gerçekleştiği, 2012 yılı sonunda tekrar gerileyerek 1,96 ABD Doları/Kg seviyesine düştüğü görülmektedir.

(8) Soruşturmaya konu ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın gelişimi toplu olarak incelendiğinde 2010 yılında 45.421 ton olan toplam ithalatın, 2011 yılında 63.259 ton seviyesine ulaştığı, 2012 yılında ise 79.282 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. Aynı dönemde üç ülke menşeli ithalatın toplam ithalat içerisindeki payı ise 2010 ve 2011 yıllarında sırasıyla %61 ve %68 olarak gerçekleşmiş 2012 yılında ise %73'e ulaşmıştır.

(9) Soruşturma konusu ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatlarına bakıldığında 2010 ve 2011 yıllarında yükseliş gösteren birim fiyatların sırasıyla 2,11 ABD Doları/Kg ve 2,27 ABD Doları/Kg olarak gerçekleştiği, 2012 yılında ise gerileyerek 2,09 ABD Doları/Kg seviyesine düştüğü görülmektedir.

Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalat

MADDE 21 – (1) Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalata bakıldığında, 2010 yılında 28.440 ton olan ithalat miktarının 2011 ve 2012 yıllarında sırasıyla 30.211 ve 29.906 ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. Üçüncü ülkeler menşeli ithalatın genel ithalat içerisindeki payı ise 2010 yılında %38,5, 2011 yılında %32, 2012 yılında %27 olarak gerçekleşerek incelenen dönem süresince gerilemiştir.

(2) Bahse konu üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatlarına bakıldığında da, 2010 yılında 2,80 ABD Doları/Kg olan ortalama birim fiyatın 2011 yılında yükselerek 3,09 ABD Doları/Kg'a ulaştığı görülmektedir. 2012 yılı ortalama birim fiyat ise 3,02 ABD Doları/Kg olarak kaydedilmiştir.

Türkiye toplam benzer mal tüketimi ve pazar payları

MADDE 22 – (1) Türkiye toplam benzer mal tüketimi ve pazar büyüklüğünün tespit edilmesi için yerli üreticilerin toplam yurt içi satışları ile toplam ithalat verileri toplanmıştır. Buna göre 2010 yılında 100 birim kabul edilen toplam benzer mal tüketimi, 2011 yılında 109 birime, 2012 yılında ise 116 birime yükselmiştir.

(2) Yerli üreticilerin toplam pazar payı 2010 yılında 100 birim olarak kabul edildiğinde 2011 yılında 71 birime, 2012 yılında ise 50 birime gerilemiştir.

(3) YÜD'ün toplam Türkiye piyasasından aldığı pazar payı 2010 yılında 100 birim olarak kabul edildiğinde 2011 yılında 71 birime, 2012 yılında ise 48 birime gerilemiştir.

(4) ÇHC menşeli ithalatın toplam Türkiye pazarından aldığı pay 2010 yılında 100 birim olarak kabul edildiğinde, 2011 yılında 161 birime yükselmiş, 2012 yılında ise 219 birim olarak gerçekleşmiştir.

(5) Hindistan menşeli ithalatın toplam Türkiye pazarından aldığı pay 2010 yılında 100 birim olarak kabul edildiğinde, 2011 yılında 198 birime yükselmiş, 2012 yılında ise 172 birim olarak gerçekleşmiştir.

(6) Malezya menşeli ithalatın toplam Türkiye pazarından aldığı pay 2010 yılında 100 birim olarak kabul edildiğinde, 2011 ve 2012 yıllarında 72 birim olarak gerçekleşmiştir.

(7) Soruşturma konusu ülkelerin toplam pazar payları incelendiğinde ise 2010 yılında 100 birim olan pazar payının 2011 yılında 127 birime yükselmiş, 2012 yılında ise 151 birim olarak gerçekleşmiştir.

(8) Üçüncü ülkeler menşeli ithalatın toplam pazar payı endeksine bakıldığında ise 2010 yılında 100 birim olan endeks değerinin 2011 yılında 97 birime gerilediği, 2012 yılında ise 91 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Dampingli İthalatın Yerli Üretici Fiyatları Üzerindeki Etkisi

Fiyat kırılması

MADDE 23 – (1) Yönetmeliğin 17 nci maddesinin ilgili hükümleri çerçevesinde dampingli ithalatın yerli üretim dalının satış fiyatları üzerindeki etkisi değerlendirilirken işbirliğine gelen ihracatçıların sunduğu fiyatlar ile ithalatın fiyatları kullanılarak fiyat kırılması hesaplanmıştır. Fiyat kırılması, ithal ürün fiyatlarının Türkiye piyasasında yerli üreticinin yurt içi satış fiyatlarının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını göstermektedir.

(2) Fiyat kırılması analizinde soruşturma konusu ülkelerin toplam ithalat verileri kullanılarak tespit edilen CIF ithal fiyatlarının üzerine gümrük vergisi ve diğer ithalat masrafları ilave edilerek bulunan soruşturma konusu ürünün Türkiye piyasasına giriş fiyatları, yerli üretim dalının ortalama yurt içi satış fiyatları ile karşılaştırılmıştır. Buna ilaveten, soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan firmalar için de Türkiye'ye gerçekleştirdikleri ihracat verileri kullanılarak fiyat kırılması tespiti yapılmıştır. Soruşturma konusu ülkeler menşeli ithalatın yurt içi pazara giriş fiyatı bulunurken CIF ithal fiyatlarına gümrüklerde gerçekleşen diğer masraflar için %2 oranında ilave yapılmıştır. Soruşturma konusu ürünün adı geçen ülkeler menşeli olanları için soruşturma döneminde geçerli olan gümrük vergisi oranı %4'dür.

(3) Buna göre, Hindistan menşeli ithalatın yerli üretim dalının yurtiçi fiyatlarını ağırlıklı ortalama CIF ihrac fiyatına göre 2010 yılında %10, 2011 yılında %31, 2012 yılında ise %39 düzeyinde kırdığı tespit edilmiştir. Hindistan'da yerleşik firmaların soruşturma dönemi olan 2012 yılında sebep olduğu fiyat kırılması oranları ise Reliance firması için %59, Wellknown firması için %37, Alok firması için ise %47'dir.

(4) Malezya menşeli ithalatın yerli üretim dalının yurtiçi fiyatlarını ağırlıklı ortalama CIF ihraç fiyatına göre 2010 yılında %18, 2011 yılında %34, 2012 yılında ise %45 düzeyinde kırdığı tespit edilmiştir. Malezya'da yerleşik Recron firması için 2012 yılı verilerine göre tespit edilen fiyat kırılması ise %57 seviyesindedir.

(5) ÇHC menşeli ithalatın yerli üretim dalının yurtiçi fiyatlarını ağırlıklı ortalama CIF ihraç fiyatına göre 2010 yılında %7, 2011 yılında %27, 2012 yılında ise %33 düzeyinde kırdığı tespit edilmiştir. ÇHC'de yerleşik örneklemedahil edilen firmaların soruşturma dönemi olan 2012 yılında sebep olduğu fiyat kırılması oranları ise Billion firması için %52, Hengli firması için %37, Tongkun firması için %47, Zhongchi firması için ise %47'dir.

ONUNCU BÖLÜM

Yerli Üretim Dalının Durumu

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

MADDE 24 – (1) YÜD'ün ekonomik göstergelerinin incelenmesinde başvuru sahibi Korteks firmasının soruşturma konusu ürüne ait 2010-2012 yılları arasındaki verileri esas alınmıştır. Yönetmeliğin 17 nci maddesi hükümleri çerçevesinde, dampingli ithalatın yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri üzerindeki etkisinin tespiti amacıyla, zarar dönemi içerisinde YÜD'ün üretim, satış, pazar payı, yurt içi fiyatlar, kapasite, kapasite kullanımı, maliyetler, stoklar, istihdam, ücretler, verimlilik, nakit akışı, yatırımlardaki artış, kârlılık, büyüme, sermaye artışı, net dönem kârı/zararı göstergeleri analiz edilmiştir.

(2) Söz konusu dönem için yapılan zarar analizinde eğilimi görebilmek amacıyla TL bazındaki veriler TÜİK tarafından hesaplanan yıllık ortalama üretici fiyatları endeksi kullanılarak enflasyondan arındırılmış, reel hale getirilmiş ve 2010 yılı esas alınarak endekslenmiştir.

a) Üretim, kapasite ve kapasite kullanım oranı (KKO)

1) YÜD'ün ilgili üründe 2010 yılında 100 birim olan üretim miktar endeksi 2011 yılında 92'ye gerilemiş, takip eden dönemde daha da gerileyerek 2012 yılında 54 birim olarak gerçekleşmiştir.

2) YÜD'ün üretim kapasitesinde 2012 yılında artış olmuştur. Buna göre, 2010 ve 2011 yıllarında 100 birim olan kapasite endeks değeri, 2012 yılında 106 birim olarak gerçekleşmiştir. Üretim kapasitesindeki bu artışa karşılık kapasite kullanım oranları endeks değerleri 2010, 2011 ve 2012 yılları için sırasıyla 100, 92, 51 olarak seyretmiştir.

b) Yurt içi satışlar

1) YÜD'ün ilgili üründe 2010 yılında 100 birim olan yurtiçi satış miktar endeksi, 2011 yılında 78 birime gerilemiş, 2012 yılını ise 55 olarak tamamlamıştır.

2) Aynı dönemde yurtiçi satış hâsılatı reel olarak incelendiğinde, 2010 yılında 100 birim olan endeks değerinin 2011 yılında 96 birime gerilediği, 2012 yılında ise 67 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir.

c) İhracat

1) YÜD'ün ilgili üründe 2010 yılında 100 birim olan ihracat miktar endeksi, 2011 yılında 56'ya, 2012 yılında ise 47 birime gerilemiştir.

ç) Pazar payı

1) Soruşturma konusu ürünün yurt içi tüketiminin 2010 yılı 100 birim olarak alındığında takip eden dönemde artarak 2011 yılında 109, 2012 yılında ise 116 birime ulaştığı görülmektedir. Söz konusu dönemde soruşturma konusu üründe Türkiye pazarı %16 oranında büyümüştür.

2) Soruşturma konusu ürünün toplam Türkiye pazarında görülen bu ciddi artışa karşılık YÜD'ün büyüyen pazardan pay alamadığı ve 2010 yılındaki pazar payını da kaybettiği tespit edilmiştir. Buna göre, 2010 yılında 100 birim olan pazar payının, 2011 yılında ciddi düzeyde azalarak 71 birime gerilediği, 2012 yılında ise 48 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir. Bu veriler, 2010-2012 arasındaki dönemde toplam Türkiye pazarı %16 oranında büyürken YÜD'ün pazar payının %52 oranında gerilediğine işaret etmektedir.

d) Yurt içi fiyatlar

1) YÜD'ün ilgili üründe ağırlıklı ortalama yurtiçi birim satış fiyatı endeksinin, 2010 yılı verileri 100 olarak alındığında, 2011 ve 2012 yıllarında sırasıyla 124 ve 121 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir.

e) Maliyetler

1) YÜD'ün ilgili üründe ağırlıklı ortalama birim ticari maliyet endeksi 2010 yılında 100 iken, 2011 yılında artış göstererek 123'e ulaşmış, 2012 yılında ise 120 olarak gerçekleşmiştir.

f) Stoklar

1) YÜD'ün ilgili üründeki stok verileri incelendiğinde, 2010 yılında 100 olan stok düzeyi endeksinin, 2011 yılında 245'e yükseldiği, 2012 yılında ise 167 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir. Aynı dönemde stok çevrim hızının da artan stok miktarı ve düşen yurtiçi ve yurt dışı satış miktarları nedeniyle gerilediği görülmektedir. Bu itibarla, 2010 yılında 100 birim olan stok çevrim hızı takip eden iki yılda önemli ölçüde gerileyerek sırasıyla 31 ve 33 birim olarak gerçekleşmiştir.

g) İstihdam

1) YÜD'ün ilgili üründeki çalışan toplam işçi sayısı endeksi, 2010 yılında 100 kabul edildiğinde, 2011 yılında 111 olarak gerçekleşmiş, 2012 yılında ise 96 birime gerilemiştir.

ğ) Ücretler

1) 2010 yılında 100 birim olarak alınan YÜD'ün ilgili ürün üretiminde çalışan işçilerinin aylık giydirilmiş brüt ücret endeksi takip eden süreçte gerilemiş, 2011 ve 2012 yıllarında sırasıyla 98 ve 91 birim olarak gerçekleşmiştir.

h) Verimlilik

1) YÜD'ün ilgili ürün üretiminde çalışan işçi başına verimlilik endeksi 2010 yılında 100 iken, 2011 yılında 83'e düşmüş, 2012 yılında ise 56 birime gerilemiştir.

ı) Kârlılık

1) YÜD'ün ilgili üründe ticari maliyetleri ve ortalama yurt içi satış fiyatları dikkate alınarak hesaplanan yurt içi ürün birim kârlılık endeksi 2010 yılında 100 olarak kabul edilmiştir. Endeks değeri 2011 ve 2012 yılları için sırasıyla 124 ve 128 birim olarak gerçekleşmiştir.

i) Nakit akışı

1) YÜD'ün ilgili ürün satışları ile yarattığı nakit akışı endeksi 2010 yılında 100 birim iken, takip eden dönemde gerileyerek 2011 yılında 87, 2012 yılında ise 64 birim olarak gerçekleşmiştir.

j) Net kârlılık, özkaynakların kârlılığı

1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, 2010 yılı itibariyle 100 birim olan yatırımların geri dönüş oranı (Kâr/Özkaynak), 2011 yılında 123 birime yükselmiş, 2012 yılında ise 63 birim olarak gerçekleşmiştir.

2) Yatırım hâsılatı (Kâr/Aktif Toplamı) oranına bakıldığında ise 2010 yılında 100 birim kabul edilen oran, 2011 ve 2012 yıllarında sırasıyla 116 ve 59 birim olarak gerçekleşmiştir.

k) Büyüme

1) Yerli üreticinin bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, aktif büyüklüğü reel olarak 2010 yılında 100 iken, takip eden iki yılda sırasıyla 111 ve 88 birim olarak gerçekleşmiştir.

l) Sermaye artışı

1) YÜD'ün sermaye artırma yeteneğini görebilmek amacıyla bütün faaliyetlerinde kullanılan öz sermayesinin gelişimi incelenmiştir. Buna göre, 2010 yılında 100 birim olan öz sermaye endeksi, 2011 yılında 104 birime yükselmiş, 2012 yılında ise gerileyerek 82 birime düşmüştür.

m) Yatırımlardaki artış

1) Yerli üretim dalı incelenen dönem boyunca herhangi bir yenileme yatırımı yapmamıştır. Firmanın 2010 yılında 100 birim olan tevsi yatırımları endeksi 2011 yılında 2.656 birime yükselmiş 2012 yılında ise 95 birime gerilemiştir.

Ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

MADDE 25 – (1) YÜD'ün ekonomik göstergelerine bakıldığında, inceleme döneminde üretim, yurt içi satış miktarı, istihdam, stok miktarı ve stok çevrim hızı gibi hayati göstergelerinde önemli düzeyde bozulmalar yaşandığı gözlenmektedir. Üretim miktarında görülen düşüş kapasite kullanım oranının da ciddi düzeyde gerilemesine neden olmuş; YÜD üretimde uygun ekonomik ölçeğe ulaşmakta sıkıntı yaşamıştır. YÜD, incelenen dönemde büyük üretim ölçeği ile üretebileceği ürün tiplerini dampingli ithalatın yarattığı haksız rekabet nedeniyle iç piyasaya arz edememiş, buna karşılık daha nitelikli, katma değeri yüksek, sipariş esasına göre üretilen özel ürün tiplerine yönelmiştir. Bu nedenle ortalama birim yurt içi fiyatlar ile birim kârlılıkta artış görülmüştür.

(2) YÜD açısından dikkat çeken bir diğer önemli gösterge de pazar payındaki gerilemedir. İncelenen dönemde Türkiye pazarı mutlak olarak %16 seviyesinde büyürken, dampingli ithalatın yarattığı haksız rekabet baskısı nedeniyle YÜD mevcut

pazar payını dahi koruyamamıştır. Aynı dönemde soruşturma konusu ülkeler menşeli ithalatın pazar payı ise %51 düzeyinde artmıştır.

(3) Dampingli ithalatın ağırlıklı ortalama birim fiyatlarının YÜD'ün ortalama yurt içi fiyatlarının büyük ölçüde altında olduğu da dikkate alındığında, önümüzdeki dönemde pazardaki mevcut koşullar altında dampingli ithalattaki artışın pazardaki büyümeden daha fazla pay alma eğiliminin sürebileceği ve bu nedenle YÜD'ün ekonomik göstergelerinin kötüleşeceği beklenmektedir.

Diğer hususlar

MADDE 26 – (1) Nihai bildirim sonrasında ithalatçı firmalardan alınan yanıtlarda ve düzenlenen kamu dinleme toplantısında YÜD'ün Türkiye üretiminin %82'sini gerçekleştirmesinin piyasada rekabetçi şartların oluşmadığını gösterdiği öne sürülmüştür. İthalatçı firmalar tarafından soruşturma konusu ürünün tek bir firmaya bağlı yurt içi üretiminin piyasa fiyatlarının serbestçe oluşmasına engel olduğu ve YÜD'ün piyasadaki fiyatları belirlediği savunulmuştur. İthalatçılar tarafından ayrıca, ilgili üründe tek büyük üretici olmasının ürün tedarikinde ve terminde sıkıntı yarattığı öne sürülmüştür.

(2) YÜD soruşturma konusu üründe termin sıkıntısı yaşandığı iddiasını reddetmiştir. Soruşturma konusu ülkelere bahse konu ürünün sipariş aşamasından itibaren tedariki için geçen süre ile YÜD'ün müşterilerine vadettiği tedarik süresinin farklı olamayacağı, birçok üründe stoktan satışın da mümkün olduğu ifade edilmiştir. YÜD'ün üretim tesislerinde gerçekleştirilen yerinde doğrulama çalışmaları sırasında da ürün stoklarının varlığı teyit edilmiştir.

(3) YÜD'ün Türkiye'deki tek büyük üretici olması nedeniyle piyasada hakim konumda olduğu ve fiyat belirleyici durumunda olduğu iddiasına ilişkin ithalatçılar tarafından müspet bir kanıt ortaya konulamamıştır. Öte yandan YÜD'ün ekonomik verileri, soruşturma döneminde üretim miktarı, yurt içi satış fiyatlarının ve satılan ürün tiplerinin durumu incelendiğinde bu iddianın müspet bir temele dayanmadığı anlaşılmaktadır. Halihazırda yürürlükte bulunan herhangi bir önlem olmadığı ve ithalatın pek çok kaynaktan rahatlıkla gerçekleştirilebildiği de dikkate alındığında YÜD'ün piyasada fiyatları belirleme kabiliyetinin olmadığı anlaşılmaktadır. Toplam ithalatın piyasadaki ağırlığı ve soruşturma konusu ürünün ithalatında geçerli olan gümrük vergilerinin seviyesi düşünüldüğünde piyasada serbest rekabeti önleyecek bir yapının mevcut olmadığı düşünülmektedir.

(4) İthalatçılar bir yandan YÜD'ün piyasada fiyatları belirleme gücüne sahip olduğunu savunurken bir yandan da soruşturma konusu ürünün Avrupa Birliği (AB) ülkelerinden dahi YÜD'ün fiyatlarından daha ucuza tedarik edilebildiğini savunmuşlardır. Bu iddiaların kendi içinde tutarsız olduğu ve YÜD'ün ekonomik verilerine bakılarak doğruluklarının teyit edilmesinin mümkün olmadığı değerlendirilmektedir. Buna karşın ithalat istatistikleri ülke bazında incelenmiş ve AB üyesi ülkelere gerçekleştirilen ithalatın birim fiyatlarının gerek YÜD'ün ortalama yurt içi satış fiyatlarının gerekse de soruşturma konusu ülkeler menşeli ithalatın birim fiyatlarının önemli ölçüde üzerinde olduğu görülmüştür. Ayrıca, AB ülkelerinden gerçekleştirilen ithalatın gümrük vergisinden muaf olduğu da dikkate alındığında söz konusu ürün piyasasında serbest rekabet şartlarının YÜD tarafından bozulduğu iddiasının da mesnetsiz olduğu düşünülmektedir.

(5) Gerek ithalatçılar gerekse işbirliğinde bulunan üretici/ihracatçı firmalar tarafından YÜD'ün kârlılığının devam ettiği belirtilerek bu durumun zararın oluşmadığını gösterdiği öne sürülmüştür. Daha önce ifade edildiği gibi YÜD'ün üretim ve yurt içi satış miktarları gerilerken birim kârlılığı artmıştır. Ancak bunun dampingli ithalatın neden olduğu piyasa koşulları nedeniyle YÜD'ün daha nitelikli ürünlere yönelmek zorunda kalmasından kaynaklandığı anlaşılmıştır. Nitekim YÜD'ün üretim ve yurt içi satış miktarı

ile KKO önemli ölçüde gerilerken toplam satışları içinde özel nitelikli ürünlerin payı artmış bu durum da birim kârlılıkta artış olarak ekonomik göstergelere yansımıştır. Buna karşılık, artan birim kârlılığa rağmen düşen satış hacmi nedeniyle toplam kârlılıkta ciddi bir gerileme olduğu görülmektedir.

(6) Nihai bildirim sonrasında bazı ithalatçılar YÜD'ün yatırımlarına devam ettiğini ve bu durumun YÜD'ü yatırım yapma kapasitesinin sürdüğüne işaret ettiğini savunurken bazı ithalatçılar ise yapılan yatırımın yetersiz olduğunu ve YÜD'ün bu nedenle zarar ettiğini öne sürmüştür. Öncelikle yatırımlara ilişkin olarak öne sürülen bu iddiaların tutarlılık arz etmediği düşünülmektedir. Soruşturma döneminde kurulu kapasitesinin yaklaşık yarısını kullanamaz durumda olduğu için üretimde ekonomik ölçeğe ulaşamayan YÜD'ün atıl kapasitesini artıracak yeni bir yatırıma yönelmediği anlaşılmaktadır. Nitekim yapılan yatırımların da düşük üretim hacmi gerektiren özel nitelikli iplik üretimine yönelik olduğu gerek yerinde doğrulama çalışmaları sırasında gerekse de YÜD tarafından sunulan bilgiler ile teyit edilmiştir.

(7) Öte yandan, dumpinge karşı önlemlerin amacı, soruşturma konusu ürünün sadece yerli üreticilerce iç piyasaya tedarik edilmesini sağlamak veya ithalatı tamamen engellemek değildir. Dumpinge karşı önlemler, yerli üreticilerin dumpingli ithalattan kaynaklanan haksız rekabet koşullarından zarar görmelerini engellemeyi amaçlamaktadır.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Dampingli İthalat ile Zarar Arasındaki Nedenselliğe İlişkin Belirlemeler

Dampingli ithalatın etkisi

MADDE 27 – (1) Soruşturma konusu ülkeler menşeli toplam ithalatın 2010-2012 yılları arasında hem miktar hem de değer olarak artış gösterdiği ve bu artışa paralel olarak yurt içi piyasadan aldıkları toplam pazar payının YÜD aleyhine yükseldiği tespit edilmiştir. 2010-2012 yılları arasında toplam Türkiye tüketimi %16 oranında büyürken soruşturma konusu ülkeler menşeli ithalatın %75 oranında arttığı belirlenmiştir. Soruşturma konusu ülkelerin Türkiye pazarından aldıkları toplam pay bu dönemde artarken YÜD'ün pazar payı önemli ölçüde gerilemiştir. Bu veriler, YÜD'ün dumpingli ithalat nedeniyle Türkiye piyasasındaki nispi konumunun iç piyasadaki toplam genişlemeye paralel bir seyir izlemediğini göstermektedir.

(2) Öte yandan, dumpingli olduğu tespit edilen ithalatın fiyatlarının yerli üretim dalının fiyatlarını önemli ölçüde kırdığı tespit edilmiştir. Hâlihazırda, artan dumpingli ithalat nedeniyle, büyüyen Türkiye pazarından yeterli pay alamayan ve hatta 2010 yılındaki pazar payını dahi koruyamayan YÜD'ün bu fiyat düzeyleri sabitken dumpingli ithalat ile rekabet edebilmesinin mümkün olmadığı düşünülmektedir.

(3) Bu tespitler ışığında, YÜD'deki olumsuz gelişmelerin dumpingli ithalatla eşzamanlı görülmesi sebebiyle, YÜD'de görülen zarar ile dumpingli ithalat arasında illiyet bağı olduğu sonucuna varılmıştır.

Diğer ülkelerden ithalat

MADDE 28 – (1) 2010-2012 döneminde diğer ülkelerden yapılan ithalat miktarı artarken bu ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın toplam pazar payı dumpingli ithalatın etkisiyle gerilemiştir. Buna ilaveten, üçüncü ülkeler menşeli ithalatın birim fiyatlarının soruşturma konusu ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın birim fiyatlarının önemli ölçüde üstünde seyrettiği, bu haliyle üçüncü ülkeler menşeli ithalatın yerli üretim dalında zarara yol açmasının mümkün olmadığı değerlendirilmektedir. Nitekim görece yüksek fiyat

düzeylerinin rekabet üzerinde bozucu etki yaratmaması nedeniyle üçüncü ülkeler menşeli ithalat YÜD tarafından şikâyeteye konu edilmemiştir.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Sonuç ve Karar

Karar

MADDE 29 – (1) Yürütülen soruşturma sonucunda dampingin, yerli üretim dalında zararın ve her ikisi arasında illiyet bağının mevcut olduğu tespit edilmiştir.

(2) Bu çerçevede, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulunun kararı ve Ekonomi Bakanı'nın onayı ile aşağıda GTP'si, eşya tanımı, menşei ve üretici/ihracatçı firma ticaret unvanı belirtilen eşyanın Türkiye'ye ithalatında tabloda belirtilen tutarlarda dampinge karşı kesin önlem yürürlüğe konulmuştur.

GTP	Eşyanın Tanımı	Menşe Ülke	Firmalar	Damping Karşı Önlem (ABD Doları/ KG)
5402.47	Diğerleri, poliesterlerden	Malezya	Recron (Malaysia) SDN. Bhd.	0,15
			Diğerleri	0,17
		Hindistan	Reliance Industries Limited	0,15
			Alok Industries Ltd.	
			Wellknown Polyesters Ltd.	0,17
			Diğerleri	
		Çin Halk Cumhuriyeti	Fujian Billion Polymerization FiberTechnology Industrial Co. Ltd.	0,15
			Jiangsu Hengli Chemical FibreCo.,Ltd.	
			Tongkun Group Co., Ltd.	
			Tongxiang Zhongchi Chemical FiberCo., Ltd.	
			Jiangsu Deli Chemical Fibre Co.,Ltd.	
			Jiangsu Shenghong Science andTechnology Co., Ltd.	
			Jiangsu Zhonglu TechnologyDevelopment Co., Ltd.	
			Tongxiang Zhongchen Chemical FiberCo., Ltd.	
			Tongxiang Zhongxin Chemical FiberCo., Ltd.	
			Zhejiang Guxiandao Polyester DopeDyed Yarn Co., Ltd.	
			Tongkun Group Zhejiang HengshengChemical Fibre Co., Ltd.	
			Tongkun Group Zhejiang Heng TongChemical Fibre Co., Ltd.	
			Zhejiang Rongxiang Chemical FibreCo., Ltd.	
			Diğerleri	0,17

Uygulama

MADDE 30 – (1) Gümrük idareleri, Karar maddesinde gümrük tarife pozisyon numarası, tanımı, menşe ülkesi ve üretici/ihracatçı firma ticaret unvanı belirtilen eşyanın, diğer mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, serbest dolaşıma giriş rejimi kapsamındaki ithalatında, Tebliğin 29 uncu maddesinde bulunan tabloda gösterilen tutarlarda dampinge karşı kesin önlemi tahsil ederler.

Yürürlük

MADDE 31 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 32 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Ekonomi Bakanı yürütür.